

Az ugoroktól délre, a nyugat-szibériai és -kazahsztáni steppevidéken alakult ki az ún. andronovói régészeti műveltség. Óriási -területre terjed ki az Urál hegységtől a -Jenysiszej folyóig. A műveltség kezdetét egyes kutatók mintegy 300 évvel korábbra teszik. A legkorábbi és legnyugatabbi -csoportja a petrovkai (Kr. e. 1700–1500), amelynek lakossága erődített településeken élt, zsugorított helyzetben eltemetett halottai fölé földhalmot emelt. Az alakuli csoport (Kr. e. 1500–1300) területén már nincsenek erődített telepek. A keleti határait a Jenyiszejig előretoló fjodorovkai csoport (Kr. e. 1500–800) jellemzője a hamvasztásos temetkezés. Mindhárom csoport termelő gazdálkodást folytatott, főképpen vándorló, pásztorkodó állattartást. Igen nagy hatást gyakoroltak a szomszédságukban élő népekre, így az északi és keleti szomszédságukban élő ugorokra és szamojédokra is. A peremterületeken ún. andronoid kultúrák (→ 1300–800) alakultak ki, bizonyára ezek közé tartozott a -nyugat--szibériai ugor műveltség is. Az -androno-vóiak minden bizonnyal ősiráni nyelvűek lehettek. Díszítőművészetük hatása még az obi-ugor népművészetben is kimutatható. Valószínű, hogy az obi-ugor hitvilág nagyszámú iráni eleme is az andronovóiaktól származik.